

mængde, men ogsaa der tror jeg, at Forholdene ville regulere sig selv. Jeg mener i det hele, at man ikke skal overvurdere Betydningen af denne Sag. Dens Virkninger ville for det første ikke komme pludseligt, og de ville dernæst ikke give sig saa heftige Udslag, at man behøver at være særlig ængstelig. De, som nære for store Forventninger, ville sikkert faa Skuffelser, og de, som se alt for sort paa Sagen, gøre sig efter min Mening unødvendige Ængstelser. Jeg tror, at i al Almindelighed vil Institutionen gavne vore Forhold derved, at den i en god Direktions Hænder vil kunne være i Stand til at gribe ind paa et belejligt Tidspunkt til Fordel for det danske Pengemarked i det hele ved at skaffe os billigere Rente.

Gaar man videre, rejser der sig det Spørgsmaal, hvilke Fordele klæber der specielt ved det franske Marked, og hvilke Omkostninger er der forbundet med at hente Kapital der. I et Responsum, afgivet af Nationalbankens Direktion, angives Omkostningerne til ca. 4 pCt. Jeg tør ikke paastaa, at det er for højt, men jeg tror, det er det. Jeg kan ikke tænke mig, at Placeringer paa det franske Marked, naar jeg undtager den Procent, der skal ydes i Stempelafgift, og som ikke skal ydes i Tyskland, skulde være dyrere end i sidstnævnte Land. Jeg formener, at Hypotekbanken vil være i Stand til at skaffe sig ligesaa billige Forbindelser i Frankrig, som vore private Banker have kunnet gøre det i Tyskland. Dertil kommer, at selv om man i Frankrig skal betale denne ene Procent i Stempelafgift, vil det ny Marked skabe en Konkurrence overfor Tyskland, som man tidligere har savnet. Og selv om vi ikke skulde opnaa saa overordentlig meget paa det franske Marked, ville vi dog sikkert i det hele opnaa noget mere paa det tyske. Dette har hidtil holdt sig overordentlig stærkt tilbage; det har vidst, at det var det eneste, og har benyttet sig deraf.

Nu kan der selvfølgelig ved saadanne Foranstaltninger som denne opstaa en hel Del Vanskeligheder, f. Eks. med Hensyn til Amortisationsforholdene i de forskellige Serier, eller med Hensyn til Anbringelsen af de kontante Penge, som Hypotekbanken nu og da maatte komme i Besiddelse af. Med Hensyn til Amortisationen er Forholdet jo det, at Banken godt kan bringe sig i den Situation, at den lider Tab; det vil den navnlig let kunne komme til, naar der foretages en Konvertering her i Landet af de danske Kreditforeningsobliga-

tioner, der ere baandlagte til Sikkerhed for de udstedte Serier. Men Banken vil ogsaa efter min Mening have Midler i Hænde til at imødegaa saadanne Bevægelser paa en saadan Maade, der udelukker, at det bliver til Skade for den. Hvis man bestræber sig for at udstede Serier til samme Rente som den, de baandlagte Obligationer indbringe, vil der selvfølgelig ikke være nogen Fare, for man vil altid nominelt have det Beløb liggende i Behold, der skal tilsvares ved Indfrielse af en Serie i Udlandet. Der er selvfølgelig mange andre Maader, og navnlig tror jeg ikke, det vil støde paa uoverkommelige Vanskeligheder at træffe en Ordning, gaaende ud paa, at Amortisationen af den i Udlandet placerede Serie skal foregaa paa tilsvarende Maade som Amortisationen af de baandlagte Obligationer. Naar jeg ønsker en saadan Ordning, er det ud fra den Betragtning, at Amortisationen af de baandlagte Obligationer, der aldrig kan omfatte en hel Serie, ikke vil foregaa regelmæssigt, men hvis man saa forpligtede sig til en regelmæssig Amortisation af Serien i Udlandet, kunde man komme i det Tilfælde enten at faa for mange Penge i Kassen, som det kunde være vanskeligt at faa godt rentedækkede, eller at mangle Penge, alt eftersom man fik faa eller mange af de baandlagte Obligationer udtrukne. Ganske i Almindelighed vil jeg bemærke, at det vilde være et stort Held for Hypotekbanken, om den kunde faa udtrukket mange af Obligationerne, om den med andre Ord maatte blive blandt de heldige, hvem Udtrækningen faldt paa, for selv om det ikke skulde være muligt direkte at anbringe disse Penge kontant til en god Rente, vilde det, da Kursen herhjemme jo saa godt som altid i alt Fald paa 4 pCt.s Papirer er under pari, dog i hvert Fald være muligt for Banken, der jo faar det nominelle Beløb ind ved Udtrækningen, at opkøbe Obligationer endogsaa i samme aabne Serie til adskillige Procent under pari og saaledes tjene Penge. Der vil altsaa her kunne opnaas en Fordel, naar der disponeres rigtigt, og man maa dog have Lov til at forudsætte, at en saadan Institution vil blive ledet af Mænd, der alene ansættes med det Formaal for Øje, og at alle andre Hensyn ville være ganske udelukkede.

Der er fra et Mindretal i Betænkningen i det andet Ting fremkommet en Udtalelse, som jeg ønsker at gøre en ganske kort Bemærkning til. Den nævnte Udtalelse gaar ud paa, at Tiendebanken i og for sig ikke kan siges at have nogen For-